

Şehirler Suskun

– Alaca · 29 Mart 2020

Yayıldı pandemi, yoktur aşısı,
Kayboldu dünyanın, huzur, neşesi,
Kapandı sınırın, dört bir köşesi;
Sessiz kaldı yollar, şehirler suskun.

Boyunlar bükülür, kaygılı gözler,
Dillerden dökülür, duygulu sözler,
Ağıtlar yakılır, hüznü sazlar;
Cansız çaldı teller, şiirler suskun.

Acaba göçtü mü, ala leylekler?
Kırlarda açtı mı, lale, leylaklar?
Ürküp de kaçtı mı, deli toynaklar?
Bensiz soldu güller, baharlar suskun.

Çakıldı tekneler, yok artık sefer,
Çekildi denizden, levrek ve lüfer,
Sıkıldı tenhada, buruk nilüfer;
İssiz oldu göller, nehirler suskun.

Tıkanır insanlar, beton kafeste,
Tükenir sabırlar, her bir nefeste,
Yakınır illetten, sınav nefiste;
Şansız yılda kullar, seherler suskun.

Vakalar artıyor, çaresiz ilim,
Bize bizden yakın, kol gezer ölüm,
Söylemeye rakam, varmıyor dilim;
Ansız doldu sallar, mahirler suskun...

29.03.2020

Muhittin Alaca